

kring, hvordan vi tackler hjemmehjælpen også i forhold til kommunerne, hvordan vi får lidt kvalitet. Og det gør da i hvert fald, at Venstre ikke kan stemme for SF's forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Siden jeg var på talerstolen sidst, har Folketinget jo fået forelagt endnu et forslag til vedtagelse, og jeg skal sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte SF's forslag til vedtagelse. Det ville være et ret stort indgreb i de forhandlinger, der kommer til at pågå om nogle måneder, og det ønsker vi absolut ikke, så derfor: Ligesom vi siger nej til vedtagelsen fra Dansk Folkeparti, agter vi også at stemme nej til vedtagelsen foreslået af SF.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at vi, når vi får nogle svar på de ankesager, der har været, og Tilsynsrådet har meldt tilbage, så tager en drøftelse sammen om, hvordan loven egentlig fungerer i praksis.

Og så bliver jeg nødt til at tilføje, at jeg husker også som fru Jette Gottlieb det samråd, vi havde i oktober, hvor ministeren mente, at hvis det viste sig, at det kørte helt galt, så var hun også interesseret i at klargøre teksten i loven, så man ikke kunne misforstå, hvad der egentlig var sigtet med serviceloven. Det var det, der var så vigtigt, også at få drøftet det. På baggrund af det tilsagn, jeg har fået fra ministeren, kan jeg se, at det medvirker ingen af de to forslag, der ligger på bordet, til.

Inge Refshauge (DF):

Jeg vil på Dansk Folkepartis vegne gerne sige tak for debatten. Den blev ikke så lang, som vi havde ønsket, men vi har jo haft en for 14 dage siden af samme karakter.

Til hr. Jørn Pedersen fra Socialdemokratiet vil jeg gerne sige, at det er da rigtig, at loven kun har virket fra 1. juli 1998, men derfor kan vi vel godt holde kommunerne fast på, hvad det er, de skal.

Jeg ved også, at socialministerens engagement i den sag er der ikke noget i vejen med.

Som jeg sagde i min indledning, er det for Dansk Folkeparti afgørende, at vi her i samfun-

det sikrer vores svage og ældre medborgere, at vi sørger for, at de i deres alderdom ikke skal sidde og være alvorligt bange for at blive syge og hjælpeløse. Det kan vi ikke være bekendt.

Til hr. Villy Søvndal:

Det vil ikke lykkes at få nogen partiideologisk debat omkring boligpolitikken. Det forsøgte hr. Søvndal også for 14 dage siden. Vi er i grunden meget enige. Begge partier vil jo have, at de svage borgere får den bedst mulige behandling, så det har SF ikke patent på.

Dansk Folkeparti ønsker fortsat debatten om ældre og svage her i Tinget, ikke mindst set i lyset af KL-formandens udmelding om, at de seneste nedskæringer ikke bliver de sidste nedskæringer, vi har set på dette område. Der skal holdes et vågent øje med den service, der ydes over for vore ældre medborgere, ikke mindst de svagest stillede.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 39 af Inge Refshauge (DF) (se foran) forkastedes, idet 11 (DF og FP) stemte for, 82 (S, V, KF, CD, RV og KRF) imod; 13 (SF og EL) stemte hverken for eller imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 40 af Villy Søvndal (SF) og Jette Gottlieb (EL) (se foran) forkastedes, idet 22 (SF, DF, EL og FP) stemte for, 80 (S, V, KF, CD, RV og KFR) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 78:

Forslag til folketingsbeslutning om midlertidig arbejdstilladelse til asylansøgere.

Af Pernille Frahm (SF) m.fl.

(Fremsat 20/1 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Efter regeringens opfattelse er der principielle betæneligheder forbundet med at lade asylansøgere tage arbejde på lige fod med danskere og andre, som er bosiddende eller har opholdstilladelse her i landet.

Så længe det ikke er afklaret, om de skal have opholdstilladelse i Danmark eller ej, bør asylansøgere ikke integreres på denne måde i det danske samfund, ligesom de ikke bør have mulighed for at tage arbejde på det danske arbejdsmarked i al almindelighed.

Når asylansøgere rejser ind i Danmark og søger om asyl, tillader vi selvfølgelig, at de kan opholde sig her i landet, mens myndighederne vurderer, om deres ansøgning om asyl kan imødekommes. Men vi kan ikke – og jeg mener heller ikke, at vi skal – garantere, at alle, der søger asyl, også får det. Det er vel i dag omkring 55 pct. af dem, der søger, der får det. Asylansøgere befinder sig med andre ord i en fase, hvor det endnu er uvist, om de kan få lov at blive her i landet.

Selvfølgelig har indenrigsministeren forståelse for, at de også i denne periode skal have en meningsfyldt tilværelse; det vender jeg tilbage til om et øjeblik. Vi skal derfor efter min mening ikke nu begynde at integrere dem, altså at de får tilladelse til at søge arbejde på lige fod med folk, der har opholdstilladelse.

Bortset fra denne mere principielle indvending, der for regeringen er meget afgørende, vil en adgang for asylansøgere til at arbejde også skabe en række praktiske vanskeligheder af større eller mindre omfang. Jeg tror ikke, jeg vil komme nærmere ind på det, men enhver kan jo tænke sig situationen, hvis man får et arbejde og så i løbet af 3-4 måneder skal rives væk fra det, fordi man skal boligplaceres et helt andet sted. Men på længere sigt vil det jo også kunne betyde problemer med placering på indkvarteringscentre.

Men hvis en asylansøger har fået arbejde her i landet under asylsagens behandling og derpå får afslag, så er det, vi er i den situation, som faktisk kan gøre situationen vanskeligere for den pågældende.

Hvis vi indfører reglen om midlertidig arbejdstilladelse til asylansøgere, som måske er det, SF vil, kan det tænkes, at udlændinge i endnu større omfang også ønsker at komme her til Danmark og søge asyl, alene fordi de ønsker

et arbejde og en bedre økonomisk tilværelse. Og det er selvfølgelig ikke i overensstemmelse med den lovgivning, vi har, eller hensigten dermed.

Regeringen finder, at der bør være det alt-overvejende princip, at de ledige job først og fremmest skal tilbydes personer, der har fast opholdstilladelse, og jeg kan ikke lade være med at sige, at det i sig selv er et enormt problem, dels fordi de mange, som er født og opvokset her i landet, ikke har arbejde endnu, dels fordi endnu flere af dem, der kommer fra de fremmede lande, og som har lovlig opholdstilladelse, heller ikke har arbejde. Arbejdsløshedsprocenten for dem er jo enorm høj, og i og for sig kunne jeg ønske, at det havde været en debat om dem, som er her i landet, og som er arbejdsløse, vi havde her i dag. Nu er det altså ikke det, sagen drejer sig om i dag, men jeg kan ikke lade være med at understrege det i forbindelse med dét her.

Så lovede jeg at vende tilbage til, hvad vi/man gør i denne periode i dag. Jeg vil for det første gerne fremhæve Dansk Røde Kors som en udmærket institution, som også driver opholdscentrene, eller de fleste af dem, vi har, og de har som målsætning at skabe rammer, der, som jeg sagde før, giver en meningsfyldt ventetid, hvor asylansøgere har mulighed for undervisning og aktivering.

Jeg vil også gerne lægge vægt på, at undervisning for børnene er af meget stor betydning også i denne periode, hvor de er i en fase, hvor de ikke ved, om de skal være her eller ej.

Men aktivering og undervisning på centrene er jo også blevet udbygget de senere år. Der tilbydes jo – nu i alt fald – også for de voksne undervisning i dansk og kurser med forskellige temaer som eksempelvis demokrati, arbejdsmarkedsforhold, sprog og edb.

Aktiveringsprogrammerne er af mangfoldig karakter. De rækker lige fra rengøring, vedligeholdelse af bygninger og snerydning, centercafeferiadrift, værksteds- og sportsaktiviteter, til ulønnet praktikophold på hospitaler, deltagelse i studiegrupper og udgivelse af aviser for asylansøgere.

Alt det synes jeg opfylder den intention, jeg tror SF har bag forslaget, om, at de har en tilværelse, som har en vis mening. Al form for aktivering er af frivillig karakter. Undtaget herfra er dog rengøring og vedligeholdelse af asylcentre, som er en pligt, asylansøgerne har; det mener jeg skal understreges.

På en lang række andre områder involveres beboerne også i den daglige drift af centrene. Det drejer sig blandt andet om brug af centre-nes økonomiske midler, bogføring, telefonpas-ning, informationsvirksomhed, undervisning, ja, selv fordeling af tøj eller salg af samme har jeg på Sandholm set er noget, disse asylansøgere har som arbejdsområde.

En særlig populær form for aktivering på centrene foregår i værkstederne. På langt de fleste centre er værksteder, hvor man kan fremstille og reparere tøj, reparere cykler, arbejde med træsløjd, fotografering, ja, lave tv og også edb.

Også sportsaktiviteter er meget populære, også gennem de lokale sportsklubber og kontaktet til lokalsamfundet, og jeg synes også, det er fornemt, at Røde Kors i dag – jeg ved ikke, om de har gjort det altid, men jeg har set, at de gør det i dag – sender besked til lokalområdet, at nu kommer der så og så mange asylansøgere, som skal være her i et eller andet tidsrum, og dem bør man modtage på en ordentlig måde i lokalsamfundet.

Med alle disse aktiviteter og det, jeg her antyder som den måde, vi behandler tingene på, mener jeg, at vi er med til fra myndighedernes side at give en meningsfyldt ventetid, indtil de får at vide, om de skal være her i landet, eller de ikke skal være her i landet.

Jeg vil også gerne gentage, at jeg betvivler ikke de gode hensigter bag SF's forslag, men jeg vil mene, at det ville være farligt at begynde at inddrage arbejdsmarkedet i almindelighed.

Så vil jeg slutte med endnu en gang at understrege, at jeg synes, alle Folketingets partier burde gå forrest i at få ligestilling på arbejdsmarkedet mellem folk, som er født her i landet, og folk, der er født andre steder. Det trænges der i høj grad til, og det var måske en endnu bedre debat at få end den, vi er startet på.

Arne Melchior (CD):

Jeg siger en stor tak til de øvrige ordførere. Jeg er midt i et møde i Udenrigspolitisk Nævn og har fået lov til at springe over. Tusind tak.

Jeg vil gerne sige, at jeg har egentlig haft lidt ondt af indenrigsministeren, men jeg kender jo hans varme hjerte og gode hensigter, og her foreligger der så et forslag, som – det har jeg ikke lov at vide noget om og har ikke mulighed for at vide noget om – men som jeg har en fornemmelse af, at han godt kan se en meget god

mening i. Men så er der jo en del forbehold, det er også forståeligt, og så svært er det altså.

Men man må jo tit afveje her i livet, og det er altså ikke til at bære, at mennesker, der kan være her i 3 år, stadig ikke må lave noget normalt. Det er ikke til at bære. Det vejer tungere end de andre hensyn; det synes jeg ærligt talt. Jeg tror ikke på den med, at der er nogle, der kommer herop for at få et arbejde; altså så let har de fleste mennesker nu ikke ved at forlade deres hjemstavn.

Men CD har altså meget stor sympati for intentionerne bag dette forslag. Vi så gerne, at det blev grundigt overvejet.

Jeg vil da gratulere indenrigsministeren med, at gennemsnitsasylbehandlingstiden er sat væsentlig ned i de senere år. Det er helt fortrinligt, men det hjælper altså ikke den eller dem, som er i den tunge ende, og som det tager adskillige år for. Og her må vi altså se individuelt på det og se ethvert menneskes tarv og interesser for sig.

Jeg kunne tænke mig at bede forslagsstillerne og andre om at overveje, om man kunne lave et eller andet skæringstidspunkt, således at man siger, at når der er gået et år – eller vi kan altid diskutere, hvor nøjagtig klokken skal falde i slag – når der er gået et bestemt tidspunkt, og det ikke er lige forestående, at en afgørelse kan træffes, så må man give tilladelsen. Og vi skal gøre det nu i den tid, hvor jo mange dele af erhvervslivet har behov for de pågældende hæn-der og hjerner, og de vil sikkert kunne tilføre noget, som er af værdi for arbejdsmarkedet i sin helhed og for den enkelte virksomhed, institu-tion eller organisation.

Så det må ikke ende med et bart nej. Vi må kunne finde en passende form, således at vi ikke glemmer, at det er lediggang, der fører til så meget ondt, og at vi derfor ikke må idømme folk lediggang. Det må vi passe på.

Dorte Bennedsen (S):

At være flygtet fra hjemlandet og befinde sig som asylansøger i et ofte ganske fremmed land er i sig selv en meget belastende situation, hvor usikkerheden om, hvad fremtiden vil indebære, er meget stor for det enkelte menneske. Og jeg tror, at de fleste af os gerne ville bidrage til at gøre omstændighederne omkring asylansøger-situationen lidt lettere.

Det forslag, vi nu behandler om midlertidig arbejdstilladelse til asylansøgere, er så SF's bud på, hvordan det kan gøres.

I bemærkningerne hedder det bl.a.:

»Det er oplagt, at et rigtigt arbejde ville være en stor personlig tilfredsstillelse for disse mennesker.«

Det er vel et udsagn, der gælder for asylansøgere som for alle andre uden arbejde, herunder også de flygtninge og indvandrere, som befinder sig her i landet med opholdstilladelse.

Jeg betvivler ikke et øjeblik de gode hensigter bag forslaget, men jeg vil godt spørge: Hvor realistisk er det egentlig? Ser man på gruppen af asylansøgere sprogligt, uddannelsesmæssigt, kulturelt, er det vel næppe særlig realistisk, at de i løbet af den tid, asylsagsbehandlingen tager, vil kunne være i stand til at skaffe sig et job på det danske arbejdsmarked.

Når man ser på, hvor vanskeligt flygtninge og indvandrere med fast opholdstilladelse, dansk sprog og relevante uddannelser har ved at få job, har jeg svært ved at forestille mig, at danske arbejdsgivere i noget nævneværdigt omfang vil ansætte ikkedansktalende asylansøgere med den risiko, at ansættelsen må ophøre i løbet af få måneder, fordi asylansøgningen endte med et afslag.

Socialdemokratiet vil meget gerne være med til at gøre en indsats mod den diskrimination, der stadig findes på arbejdsmarkedet i relation til flygtninge og indvandrere. Men vi er også af den opfattelse, at indsatsen i første række bør koncentrereres om de mennesker, som har fået opholdstilladelse.

Det har i mange år været den regel, at opholds- og arbejdstilladelse hænger sammen, og det er det princip, som SF nu vil ændre. Man skal bestemt ikke fastholde regler bare for deres egen skyld, men på den anden side skal der også være en rimelig ordentlig begrundelse for at ændre dem, og som før nævnt anser vi effekten af dette forslag for at være lig nul eller i allerbedste fald overordentlig minimal, og det er for os ikke tilstrækkeligt til at ændre reglen om, at en arbejdstilladelse forudsætter en opholdstilladelse.

Vi kan derfor ikke støtte forslaget, men vi vil til gengæld meget gerne under udvalgsbehandlingen være med til at drøfte, hvad der på anden vis kan gøres for at lette dagligdagen for asylansøgerne.

Både forslagets bemærkninger og også indenrigsministeren er inde på den indsats, der gøres af Røde Kors i asylcentrene, og jeg synes, der kan være god grund til at se på, om der i

asylcentrene på anden vis kan tages yderligere initiativer af beskæftigelsesmæssig eller uddannelsesmæssig art, som kan gøre dagligdagen lidt mere tålelig. Jeg tror aldrig, vi skal drømme om, at det bliver nogen optimal situation, for det er problematisk at være asylansøger. Men vi kan lette situationen for dem.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg tror ikke, der er nogen, der er uenige i fru Dorte Bennedsens meget pessimistiske syn på muligheden for, at de her folk kan få arbejde. Vi ved jo, hvordan situationen er for folk, der har opholdstilladelse, og vi ved, hvordan den er for folk med en anden etnisk baggrund, som måske er født og opvokset her, uddannet her og taler sproget perfekt.

Men jeg kan bare ikke forstå, at man fra Socialdemokratiets side vælger at gøre det til et argument for at forbyde dem muligheden for overhovedet at forsøge. Kunne man ikke omvendt sige, at netop det, at det er så vanskeligt for dem at få arbejde, måske er et argument for, at det vel i virkeligheden kan skade uendelig lidt at give dem den mulighed?

At bruge den formalistiske sammenhæng mellem opholdstilladelse og arbejdstilladelse som et argument er set ud fra en menneskelig synsvinkel meget svær at forstå, og det vil også være meget svært at forstå for de mennesker, det drejer sig om. Kunne det menneskelige aspekt ikke netop være argument nok i sig selv for at kigge på den sammenkædning og se, om der f.eks. var mulighed for at udarbejde et konkret lovforslag, som gav den mulighed?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen brugte vendingen, at der finder en diskrimination sted på arbejdsmarkedet, og jeg vil da godt høre, om fru Dorte Bennedsen vil fastholde, at det er sådan.

Jeg kan være enig i, at udlændinge i mange situationer har svært ved at få arbejde – det er ikke nogen hemmelighed, det kan man læse ud af statistikkerne – og det endda selv om Folketinget har vedtaget, at både offentlige og private arbejdsgivere kan få et økonomisk tilskud, hvis de vælger at ansætte en person med udenlandsk baggrund. Men jeg vil godt høre, om fru Dorte Bennedsen vil holde fast ved at kalde det for diskrimination på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til hr. Tom Behnke: Ja, det holder jeg fast ved. Når vi ser statistikernes tal om lige uddannede etniske danskere og repræsentanter for etniske minoriteter, hvordan deres vilkår er på arbejdsmarkedet, nærmer det sig det, jeg vil kalde diskrimination.

Til fru Pernille Frahm vil jeg sige, at med hensyn til gennemførelse af dette forslag – og det er virkelig ikke uvenligt ment over for forslaget, men lad mig sige det lidt forenklet til glæde for fru Pernille Frahm og for mig, så vi kan få en god samvittighed og synes, vi har gjort noget – synes jeg hellere, vi skulle bruge vores kræfter på at undersøge, hvad vi kan gøre for de mennesker, og hvad vi kan udbygge. Jeg kender ikke Røde Kors' indsats i detaljer. Ministeren gjorde noget ud af den, men der er måske andre ting, der kan gøres på området, og som kan give de mennesker et rimelig ordentligt indhold i deres dagligdag. Jeg vurderer faktisk, at det vil have mere effekt end at give dem en arbejdstilladelse, som de stort set vil være ude af stand til at udnytte.

(Kort bemærkning).

Jann Sjusen (KRF):

Jeg forstår godt fru Dorte Bennedsens positive intentioner, men jeg synes alligevel, at fru Dorte Bennedsen bliver mere principiel og formel, end godt er i denne sammenhæng.

Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal prøve at se på, hvad vi rent konkret kan gøre for at hjælpe mennesker fra etniske minoritetsgrupper i vort samfund, også sådan at de får noget fornuftigt at beskæftige sig med. Derfor synes jeg netop, at hvis man tog positivt imod SF's forslag, kunne opgaven være at overvinde de praktiske problemer, som indenrigsministeren var inde på i sin indledende tale, og som selvfølgelig er til stede. Så kunne det jo rent faktisk ske – og det tror jeg – at SF's forslag blev til glæde for andre end SF selv og dem, der eventuelt støtter det, og jeg synes, det er en udfordring, som fru Dorte Bennedsen og Socialdemokratiet skulle tage op.

Birthe Rønn Hornbech (V):

De smukke intentioner, der står i beslutningsforslagets bemærkninger, kan ingen jo være uenig i. Det er altid forbundet med store menneskelige omkostninger at være på flugt, det er altid forbundet med store menneskelige om-

kostninger at udvandre fra sit eget land – også selv om man ikke kan få flygtningestatus – og naturligtvis er det belastende at sidde i en uvis ventetid på flygtningecentrene. Det ved vi jo alle sammen.

Men vi skal altså ikke begynde at skabe forhåbninger hos mennesker, som vi ikke kan love opholdstilladelse, og vi skal navnlig ikke begynde at skabe ulighed mellem danske og asylsøgere, og det skal slet ikke – som også indenrigsministeren var inde på – gå ud over de mange udlændinge, som har fået opholdstilladelse, og som vi nu har fået vedtaget en integrationslov for. Det er dem, vi skal koncentrere os om, for der er jo, som fru Dorte Bennedsen var inde på, desværre ikke arbejde til alle.

Forslaget går ud på, at de pågældende skal sikres ret til en opholdstilladelse. Vi kunne ønske os, at der blev talt om, hvad pligter asylsøgerne har på flygtningecentrene. Vi ønsker, at centrene på alle måder skal være selvkørende, og at alle asylsøgere skal have pligt til at foretage sig ikke bare noget fornuftigt, men også rengøring og undervisning på asylcentre. Vi har lavet de regler om mange gange, og jeg synes, vi skal se på dem igen og i øvrigt benytte lejligheden til at få en oversigt over alle disse idelige lovændringer, vi har lavet på dette område.

Det må være afgørende, som jeg også hørte ministeren sige, at det fortsat er Røde Kors, der driver asylcentre, og at det fortsat er Røde Kors, der har ansvaret.

Til sidst vil jeg sige, at skulle der på Røde Kors' foranledning i nogle helt konkrete sager, hvor der mangler arbejdskraft på en fabrik, der ligger lige ved siden af et asylcenter, være mulighed for at give de mennesker arbejde, synes jeg da, det ville være rimeligt, at man ser på, om det nødvendigvis skal være forbudt. Men for os er det afgørende, at der ikke skabes ulighed, at der ikke skabes uberettigede forventninger, at det stadig er Røde Kors, der har ansvaret for driften af asylcentre, og at alle er forpligtet til at medvirke til centrets vedligeholdelse og drift.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg går ud fra, at det var en fortalelse, for det er jo arbejdstilladelser, forslaget handler om og ikke opholdstilladelser. Men det var vel bare en fortalelse, ikke sandt?

Jeg forstår ikke fru Birthe Rønn Hornbechs uvilje mod at skabe forhåbninger. Hvis der er noget, de mennesker virkelig har brug for, er det netop at få forhåbninger, for det er jo netop håbløsheden i situationen, der gør, at man år for år går mere og mere i stykker. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor det skulle være så farligt at skabe forhåbninger. Håbløsheden er da netop det, der gør mennesker desperade og gør, at mennesker føler sig i konflikt med det omgivende samfund, og håbløsheden kan måske være medårsag til nogle af de problemer, der er med asylsøgere, som gør ting, de ikke burde have gjort, over for det omgivende samfund.

Endelig forstår jeg ikke fru Birthe Rønn Hornbechs indvendinger mod forskelsbehandling. Jeg kan ikke se, at der er noget i dette forslag, der lægger op til en forskelsbehandling; så vidt jeg kan se, er det tværtimod nærmere et forsøg på at skabe en mere lige behandling.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er fuldstændig enig med fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre i, at det ville være ønskeligt, om alle på asylcentre fik noget arbejde og på en eller anden måde medvirkede til at få disse centre til at fungere, altså at de var beskæftiget på en eller anden måde.

Men derudover forstår jeg altså ikke helt fru Birthe Rønn Hornbechs afvisning af forslaget med det argument, at det vil skabe ulighed. På den ene side vil Venstre og fru Birthe Rønn Hornbech ikke støtte SF's forslag, men hvis Dansk Røde Kors på den anden side siger, at der mangler arbejdskraft på en fabrik, kan man da godt se på det alligevel. Så synes jeg, det er, som om det hele hører op, for som fru Dorte Bennedsen var inde på tidligere i debatten, er det jo trods alt nok begrænset, hvor stor efterspørgsel der i virkeligheden vil være efter den arbejdskraft. Men hvis efterspørgslen er der, hvorfor så ikke bruge den arbejdskraft, den resource, der i virkeligheden står til rådighed? Det må da være i liberal ånd, og det er jo det, forslaget vil lukke op for, så jeg forstår det simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Pernille Frahm skabte tvivl om, hvorvidt jeg brugte det rigtige ord. Vi ved godt, at forslaget drejer sig om arbejdstilladelse, men det er

muligt, at jeg et par gange har sagt noget forkert, og så må det rettes i Folketingstidende.

Det, vi siger, er, at det farlige ved forslaget er, at hvis vi generelt giver arbejdstilladelse, kan vi skabe nogle forventninger om, at man kan få opholdstilladelse, som vi ikke ønsker at skabe. Men når vi får kortlagt, hvordan reglerne er, hvilke muligheder Røde Kors har, hvad konsekvenserne vil være, og om der er nogle helt teoretiske muligheder for, at man i en eller anden helt konkret situation kan få lov til at udføre et arbejde lige i nærheden af asylcentret – ja, så vil vi gerne diskutere det med ministeren. Jeg kan slet ikke overskue, om det kan lade sig gøre, men dette med at statsmagten skal sikre en arbejdstilladelse, er vi imod.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg bliver igen lidt forvirret, for det er jo ikke et spørgsmål om, at staten skal sikre en arbejdstilladelse. Staten skal bare give den, ligesom den bliver givet i al almindelighed, og ikke specielt sikre en arbejdstilladelse med nogen som helst magt.

En anden ting er, at forslaget ikke handler om en garanti for at få arbejdstilladelse i det øjeblik, man sætter benene på dansk jord og råber »asyl«. Det handler om de mennesker, hvis asylsager realitetsbehandles – og realitetsbehandles betyder jo, at vi er ude over dem, der via Dublinproceduren skal et andet sted hen, og vi er ude over dem, som går ind i åbenlyst grundløs-proceduren. Forslaget drejer sig om de mennesker, hvis asylsager ser ud til måske at have noget på sig, så man derfor undersøger dem nærmere. Det er dem, forslaget her handler om, og ikke andre.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes også, det er vigtigt at gøre den bemærkning på foranledning af fru Birthe Rønn Hornbechs sidste indlæg, at det er jo ikke sådan, at staten lige pludselig skal til at sikre, at alle asylansøgere kommer i arbejde, ved at de får en arbejdstilladelse, sådan som fru Birthe Rønn Hornbech får det til at lyde, når SF's forslag omtales. Der ligger blot det i det, at hvis der er nogle, der har brug for den arbejdskraft, en asylansøger kan tilbyde, får den pågældende mulighed for at påtage sig et arbejde, som åbenbart ikke kan blive tilbudt til andre danskere eller etniske danskere, eller hvad man nu

vil kalde dem. Det kan jeg sådan set ikke se at man kan have så meget imod.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Et enkelt lille spørgsmål på baggrund af fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkning om, at der måske i visse tilfælde kunne opstå en situation, hvor det kunne være en idé at give en asylansøger mulighed for at få en arbejdstilladelse: Skal jeg forstå det sådan, at Venstre er på vej til at sige, at vi måske skal lempe det indvandrers-top, Danmark har indført?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu forstår jeg slet ikke hr. Henrik Svanes bemærkninger om, at der skal lempes på indvandrersstopet, for mig bekendt har vi masser af arbejdsløse – både danske og udlændinge – og vi får tudet ørerne fulde hver eneste dag om alle de udlændinge, som danske arbejdsgivere ikke vil ansætte, og som selv påstår, at de er kvalificerede. Jeg synes nok, vi skulle starte dér.

Når jeg siger, at det ikke kan være rigtigt, at statsmagten skal være med til at sikre arbejdstilladelse, er det såmænd, fordi det er det udtryk, man bruger i beslutningsforslaget. Og det eneste, jeg siger, er – sådan som vi sagde som børn – at man skal aldrig sige aldrig, og hvis Røde Kors pludselig kommer og siger, at der er nogle praktiske muligheder, og at det ikke er til at opdrive arbejdskraft andre steder fra, skal vi da ikke her fra Folketingets talerstol komme med helt sorte forbud.

Bendt Bendtsen (KF):

Forslaget fra SF tager udgangspunkt i et problem, som er meget reelt, nemlig de lange sagsbehandlingstider for asylansøgere. Det er et problem, som vi gentagne gange har påpeget fra konservativ side.

Man foreslår fra forslagsstillernes side at lappe på det problem ved at give asylansøgere mulighed for at arbejde under behandlingen af deres sager.

Det Konservative Folkeparti har fuld forståelse for de problemer, forslaget belyser, og vi kan da også erklære os enige i meget af det, som indenrigsministeren har sagt her fra talerstolen i dag. Men vi mener altså ikke, at det, som forslaget peger på, er den rigtige vej at gå. Forslaget giver flere problemer, end det løser.

Fra konservativ side er vi enige i, at passivitet i centrene er af det onde. På de fleste centre er der, som forslagsstillerne skriver i den skriftlige fremsættelse, indført selvhjælpskøkkener, og mange steder foregår det daglige arbejde med rengøring og vedligeholdelse efter en plan, hvor asylansøgerne inddrages i muligt omfang. Det mener vi er helt rigtigt, men vi mener faktisk også, at det bør være en pligt at deltage i dette arbejde, for det er en god ting.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at vi fra konservativ side frygter, at forslaget vil betyde en øget tilstrømning af udlændinge, der i bund og grund ikke lever op til kravene for at få opholdstilladelse. Hvad skulle holde dem tilbage, hvis de kan få et job i 6-8 måneder, måske mere, mens deres sag bliver behandlet? Tror forslagsstillerne ikke, at det vil betyde, at Danmark bliver et meget mere attraktivt sted at søge hen i forhold til de lande, som omgiver os? Og er SF ikke enig i, at vi skal koordinere vores flygtningepolitik i hele Europa frem for at gå enegang?

Fra konservativ side er vi af den holdning, at såfremt dette forslag kan samle flertal, vil det medføre en betragtelig stigning i antallet af ansøgninger, hvilket ironisk nok vil bidrage endnu mere til en forlænget sagsbehandlingstid. I det konservative oplæg til den finanslov, vi har i dag, pegede vi netop på midlertidigt at øge antallet af medarbejdere i Udlændingestyrelsen og eventuelt i Flygtningenævnet. Ønsket var at nedbringe sagsbehandlingstiden yderligere med ca. 2 måneder i gennemsnit.

Vi kan kun alle sammen være interesserede i at få sagerne afgjort så hurtigt som muligt, og vi kan også finde eksempler i pressen, som beskriver lange, lange sagsbehandlingstider i specielle sager. Men det betyder ikke, at vi blot bør gribe til en generel lovgivning på området.

Vi er åbne over for bedre muligheder for aktivering af asylansøgere, for det er menneskeligt rigtigt. Men her åbner man en sluse direkte ud til erhvervslivet for alle. Det mener vi er forkert, og med de bemærkninger kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg er selvfølgelig ked af, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte forslaget, men der var nogle andre ting i hr. Bendt Bendtsens ordførrertale, som jeg godt vil bede hr. Bendt Bendtsen om måske at præcisere en lille smule, nem-

lig at hr. Bendt Bendtsen i øvrigt var enig i mange af de ting, der kom fra indenrigsministeren.

Jeg vil gerne høre, om det f.eks. drejer sig om indenrigsministerens udsagn om, at der er et problem for de etniske minoriteter i Danmark med hensyn til at få arbejde, og at alle Folketingets partier burde gøre en indsats på det område. Er det f.eks. den slags udsagn fra indenrigsministeren, hr. Bendt Bendtsen helt tilslutter sig?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstod hr. Bendt Bendtsen på den måde, at det, Det Konservative Folkeparti var imod, var en generel lovgivning på området. Skal det forstås på den måde, at Det Konservative Folkeparti vil være åbent over for at diskutere den mulighed, at man gav arbejdstilladelse til dem, hvis asylsager trak ud?

Hr. Bendt Bendtsen nævnte f.eks. de sager, hvor folk sidder i meget lange perioder, og at der simpelt hen skal sættes en grænse, så folk efter et halvt år eller efter et år kunne få mulighed for at søge arbejde uden for centret. Så ville det jo netop ikke være noget generelt, men kun netop de sager, hvor folk har siddet meget længe, og dermed ville muligheden altså ikke have den tiltrækningsværdi, som Det Konservative Folkeparti er bange for, at den vil få.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg beklager, hvis jeg i min tale har været en lille smule radikal i min udmelding over for hr. Søren Søndergaard.

Jeg siger nej til det her, skal jeg sige til hr. Søren Søndergaard. Vi mener ikke, der skal være muligheder på det område. Vi mener godt, man bør se på de mennesker, der sidder i lang tid, og undersøge, om man kan blive bedre ude i centrene til at aktivere dem med noget, de er interesserede i, og her har ministeren jo fortalt, at der er mange muligheder med edb og på alle mulige andre måder.

Til fru Pernille Frahm kan jeg sige: Ja, det optager os faktisk, at de etniske grupper på det danske arbejdsmarked har svært ved at få fodfæste. Jeg tror, at det problem er svært at løse fra Folketingets talerstol, og det er i høj grad et spørgsmål om at få arbejdsmarkedets parter til at erkende, at der er et problem på området. Det er noget, vi har interesseret os for i vores

arbejdsmarkedspolitik, og det er en sag, som vi gerne vil arbejde videre på, fordi vi ved, at passivitet – og så er det ligegyldigt, om det er ude på det ordinære arbejdsmarked, eller det er i et flygtningecenter – giver problemer for alle grupper. Så det vil vi selvfølgelig altid gerne se på.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu forstår jeg klart, at Det Konservative Folkeparti overhovedet ikke vil være med til noget på området her, men det, jeg bare ikke forstår, er hvorfor.

Argumentationen, som blev fremført heroppefra, var risikoen for, at den mulighed ville tiltrække folk udefra. Men hvis folk først skal sidde et år på et center, før den mulighed optræder, og langt de fleste vil være udsendt inden for det år, vil det argument jo falde væk, og hvorfor er man så egentlig imod? Det kan jeg ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil spørge hr. Bendt Bendtsen: Når nu vi deler den bekymring for de etniske minoriteters mulighed for at få arbejde, mener hr. Bendt Bendtsen så også, at det er en opgave, som Folketinget bør beskæftige sig med?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg må sige, at jeg tabte simpelt hen tråden til fru Pernille Frahms spørgsmål, fordi vi stod og talte sammen heroppe.

Jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard, at der er en årsag til, at folk sidder ude i flygtningecentrene i flere år. Det sker bl.a. på baggrund af, at de afgørelser, der træffes, bliver anket den ene gang efter den anden, når der er kommet en afklaring i nogle af dem.

Jeg mener ikke, vi bør lave en lovgivning på dette område, hvor vi siger, at der skal tildeles en arbejdstilladelse, hvis man har en ansøgning, der kører i flere år. Vi har simpelt hen den holdning, at folk skal have tilladelse til at være i Danmark, inden man udstyrer dem med personnummer, indberetter til ATP og alle mulige steder og udbetaler løn. Det mener vi ikke man bør gøre. Vi mener, at der simpelt hen bør ligge en afgørelse af, om de har lov til at blive her i landet, og der er jo mange andre muligheder for at aktivere.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge hr. Bendt Bendtsen, om han ikke kunne forklare mig, hvad det er for et system, der gør det muligt, at sager kan ankes den ene gang efter den anden, gang efter gang. I hvilket system er det muligt? Er det her i Danmark?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Desværre er det altså ikke sådan, at sager trækker ud, fordi de ankes den ene gang efter den anden. Tværtimod sker det tit, fordi det tager ganske lang tid at behandle sagerne.

Forleden havde Folketingets Retsudvalg besøg af nogle mennesker fra et kristent asylcenter. Blandt de besøgende var en asylsøger, som kunne fortælle, at hendes sag, som lå i Dublin-proceduren, havde ligget 8 måneder – 8 måneder – før den kunne komme fra det ene land til det andet. Det er sådan nogle ting, der er med til at gøre, at sagsbehandlingen er lang, og man kan ikke anke sagerne den ene gang efter den anden, sådan som forholdene er nu.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Det er selvfølgelig et konsekvent og forståeligt synspunkt, at man ikke skal kunne få arbejdstilladelse, før man har fået opholdstilladelse; det medgiver jeg.

Men set i forhold til det, hr. Bendt Bendtsen var inde på, første gang han var på talerstolen, hvor han nævnte, at man ligesom ville åbne en ladeport mod dansk erhvervsliv med forslaget her, får det mig alligevel til at spørge, om hr. Bendt Bendtsen alligevel ikke er af den formening, at man stort set ikke skal have lov til at arbejde som asylansøger her i Danmark, for jo mere arbejde der udføres fra asylcentre, desto mindre beskæftigelse giver det i virkeligheden til danskere og til folk, som har fået opholdstilladelse, og desto mindre bliver der, om jeg så må sige, at komme efter for dansk erhvervsliv i den sammenhæng.

Jeg synes egentlig, det er det principielle i denne debat, også med hensyn til hvem der skal have lov til at arbejde og hvor meget. Det er dybest set, om vi skal sige, at de skal lade være med at arbejde, eller om de skal arbejde, set i forhold til betydningen for dansk erhvervsliv.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det er da i hvert fald et synspunkt, der kommer fra hr. Jann Sjørnsen på området her; men vi må fastholde, at folk skal have lov til at være her i Danmark på en opholdstilladelse, inden de skal ud på arbejdsmarkedet.

Vi har sagt og givet udtryk for, at passivitet i centrene i længere tid er af det onde, og vi vil godt være med til at se på det – ja, vi vil faktisk sige, at der er pligt til at deltage i det arbejde ude på centrene. Det er den holdning, vi har, og den vil vi gerne holde fast i.

Så til fru Pernille Frahms spørgsmål, om det er noget, Folketinget skal blande sig i. Ja, det er det da, men det skal ske i et samarbejde med arbejdsmarkedets parter, for det er nu engang sådan, at vi kan godt vedtage love her i Folketinget om bekæmpelse af diskrimination – jeg kan huske, vi faktisk har vedtaget en sådan lov her i Folketinget, jeg tror, det var tilbage i 1996 – og så kan vi se tilbage på, hvad der er sket på området. Jeg tror, der er rejst én sag siden dengang, og det var en sag, der blev rejst mod det offentlige. Det viser jo, at det ikke rigtig er noget, vi helt kan håndtere, selv om det egentlig foregår hver eneste dag ude på arbejdspladserne, og vi alle sammen godt ved det.

Derfor mener jeg, at de etniske gruppers beskæftigelsesproblemer skal løses i et samspil mellem arbejdsgivernes organisationer og arbejdstageres organisationer. Vi ved alle sammen godt, at det er den eneste rigtige vej.

Når jeg sagde til hr. Søren Søndergaard, at man anker den ene gang efter den anden, kom jeg måske til at sige en gang for meget. Men jeg ved også godt, at har man fået et endeligt afslag i Flygtningeævnets, er der jo mulighed for at søge indenrigsministeren om en humanitær opholdstilladelse. Det er så, hvad jeg har sagt.

Christian H. Hansen (DF):

Da vores ordfører på området, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dansk Folkeparti kan ikke tilslutte sig nærværende forslag om at sætte asylsøgere i gang med at udføre arbejde på lige fod med andre her i landet. Vi mener, at man ikke kan være sikker på, at asylansøgerne vil være i stand til at udføre det pågældende arbejde, da de må formodes ikke at kunne det danske sprog, og at man heller ikke kan være sikker på, at asylan-

søgerne er blevet undersøgt ordentligt af myndighederne.

Vi ønsker, at det skal være lovlydige borgere, som skal bestride de pågældende job. Det kan ikke udelukkes, at asylansøgere eksempelvis er kriminelle, og derfor kan man ikke være sikker på, at de vil være i stand til at udføre de pågældende job.

Dansk Folkeparti vil imidlertid godt under udvalgsbehandlingen have undersøgt, om der på asylcentrene er opgaver, som asylansøgerne kan påtage sig, mens de venter på en afklaring af deres situation, f.eks. undervisningsopgaver eller lignende. Vi mener faktisk, at det bør være lidt af en pligt, at de deltager i det daglige arbejde på asylcentrene, men efter vores opfattelse vil dette beslutningsforslag medføre, at Danmark bliver et endnu mere attraktivt land at søge asyl i.

Henrik Svane (RV):

Jeg vil indledningsvis sige, at i Det Radikale Venstre har vi selvfølgelig sympati for, at flygtninge, der sidder i asylfasen, får så gode vilkår som muligt, mens de sidder og venter på, at deres sag bliver afgjort. Men vi er ikke tilhængere af det fremsatte forslag, og det er der flere grunde til.

For det første tror vi ikke, det ville få en særlig stor effekt, hvis man gennemførte forslaget, og vi tror, det ville skabe nogle yderligere menneskelige tragedier i det øjeblik, man får sit afslag og måske kort tid forinden er blevet engageret i et arbejdstagerforhold på en lokal arbejdsplads.

Jeg vil også nævne det forhold, som ministeren var inde på i sin tale, nemlig at man med den nye integrationslov, vi har vedtaget, lægger megen vægt på visiteringen til de kommuner, flygtningene skal tage ophold i, efter at de har fået asyl, og at man også her betoner asylansøgerens eller flygtningens ønske om at få tilknytning til et sted, hvor han eller hun har mulighed for henholdsvis studieplads eller et arbejde, som han eller hun ønsker sig.

Der er også et praktisk forhold, man skal være opmærksom på. Røde Kors' kapacitet svinger jo fra tid til anden, og vi ved jo, at der er mange asylansøgere, som bliver flyttet rundt, ikke fordi de ønsker det, men på grund af pladsproblemer i centrene, og det vil være en yderligere besværlig ting for Røde Kors, som har den her opgave at varetage forplejningen af asylansøgerne, hvis de også dertil skulle lægge

eventuelle flytninger ind i forhold til et givet arbejde.

Vi går ind for, at man stadig væk gør, hvad man kan for at nedbringe den generelle asylbehandlingstid. Den er nu nede på et gennemsnit på ca. 6 måneder, og vi vil gerne arbejde for, at den bliver kortere, dersom det kan lade sig gøre.

Så ved vi også godt, at der er nogle, for hvem sagsbehandlingen tager lang tid, men vi mener stadig væk, at en tilknytning til arbejdsmarkedet er forkert.

Derimod vil vi gerne være med til at forbedre Røde Kors' muligheder for hele tiden at udvikle nye tiltag for at forbedre asylansøgernes muligheder for at skabe en meningsfyldt dagligdag. Volontørtjeneste, frivilligt arbejde i organisationsliv og andet skal vi søge, om vi kan udvikle, sådan at den meningsfyldte hverdag bliver bedre for de folk, der må vente længere end 6 måneder.

Vi kan altså ikke støtte det fremsatte forslag.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Også her er der noget, jeg ikke forstår. Jeg forstår ikke hr. Henrik Svanes argumentation om, at det her vil gøre tragedien større, hvis man bliver afvist.

Det er jo i sin yderste konsekvens et argument for, at vi skal isolere de her mennesker, mens de er her. Det er et argument for, at de ikke må møde verden udenfor, det er et argument for, at de ikke må møde danskere, det er et argument for, at de ikke må lave venskaber, det er et argument for, at de ikke må komme ud af lejrene. Det er et argument for pigtråd rundt om dem.

Er hr. Henrik Svane i sidste ende klar over det?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I forhold til de vanskeligheder, som hr. Henrik Svane mener, at det her vil pålægge Røde Kors, så tror jeg, at alle er enige om, at i det omfang forslaget bliver gennemført, så skal de pågældende asylansøgere selvfølgelig betale for nogle ting. Det er jo ikke meningen, at de skal have løn for et eller andet arbejde og så ikke bidrage. Så skal de jo betale for noget, og så er det jo en helt anden situation. Det er jo, for at de kan få en mulighed for, at de kan fungere som mennesker. Det er jo ikke, for at de skal tjene på det,

at det her forslag er fremsat af SF, sådan forstår jeg det i hvert fald.

Så vil jeg godt spørge hr. Henrik Svane: Det argument, hr. Henrik Svane bruger, er, at man ikke skal have arbejdstilladelse, før man har fået asyl, fordi før man har fået asyl, så ved man jo ikke, om man kan blive i landet. Og så kommer der en tragisk historie om en, der lige er startet på et eller andet savværksted, og så får han dagen efter at vide, at han ikke får asyl, og så skal han smides ud. Men fordi man har fået asyl, har man jo ikke fået at vide, at man kan blive i landet. Der går yderligere tre år, før man har fået det at vide.

Så spørgsmålet er: Er det, hr. Henrik Svane i virkeligheden mener, at man heller ikke i den periode skal have ret til at arbejde? Ellers hænger tingene jo ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Til fru Pernille Frahm: Jeg tror på, at hvis man gennemfører dette forslag, så vil det i alt for mange tilfælde kunne give asylansøgere falske forhåbninger om en fast tilknytning til Danmark, fordi de går ind og udfylder en funktion, som en arbejdsgiver X har behov for.

Jeg omtalte i mit lille indlæg, at jeg synes, det er væsentligt, at vi giver Røde Kors forøgede muligheder for at give asylansøgerne en bedre hverdag, end de har, hvis de kun sidder og triller tommelfingre i asylcentret, men netop give dem tilknytning til danske borgere, til danske frivillige organisationer, så de kan knytte kontakt til danskerne. Det går vi ind for.

Det er for så vidt også et delvis svar til hr. Søren Søndergaard. Jeg er fuldstændig klar over, at vi ikke diskuterer treårsgrænsen i dag, og mit parti og jeg er fuldstændig enige i, at man naturligvis efter at have fået asyl også har fået arbejdstilladelse, og det skal man selvfølgelig fastholde.

Søren Søndergaard (EL):

Fra Enhedslistens side kan vi tilslutte os beslutningsforslaget.

Vi synes, at der for os faktisk er adskillige gode grunde til at få ændret på det uendelige spild, som sker af menneskelige ressourcer, med folk, der går rundt i asylcentre og ofte i meget lang tid er uvirksomme.

Vi synes faktisk ikke, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er noget godt argument.

Man kan sige, at jo længere ned den gennemsnitlige sagsbehandlingstid kommer, jo større problem er det jo for de folk, som stadig i meget lange perioder skal gå på asylcentre uden at kunne blive en del af det omkringliggende samfund.

For nogle år siden gennemførte Dansk Røde Kors en større og den vel nok hidtil største undersøgelse af asylansøgers forhold, mens de venter på at få afklaret deres sag. Konklusionen var, at det er stærkt nedbrydende at gå virkeløst omkring i måneder og måske endda i år, hvor psykiske problemer, ødelagte menneskelige relationer er det sørgelige resultat. Det er det, der skal kunne imødegås, og det er det, man kan imødegå, hvis man lovliggør, at asylansøgere kan få midlertidig arbejdstilladelse og i den udstrækning, det er muligt, også komme til at lave noget.

Vi tror, at alene det, at folk søger arbejde, alene det, at folk vænner sig til at se i avisen, spørge hos nogen, om de har hørt om et sted, hvor der er arbejde, er med til at holde folk i gang og i virkeligheden også er med til – i det omfang de får asyl – at gøre det lettere for dem at blive integreret i det danske samfund, og i det omfang de ikke får asyl og bliver sendt ud så gøre det muligt for dem at finde sig til rette i hjemlandet.

Problemerne i asylcentre med konflikter mellem beboerne bunder jo ofte i, at folk bor trangt, og at der er ringe grad af aktiviteter. Det er også klart, at i den situation er der også ting, som virker mere fristende, end de burde gøre, f.eks. forskellige former for tyveri. Vi har jo et ord-sprog i Danmark, som hedder, at lediggang er roden til alt ondt, og det er der selvfølgelig også en sandhed i.

Vi synes dog, det er vigtigt, for at et sådant forslag skal kunne fungere, at det ikke skaber problemer i forholdet til samfundet omkring asylcentre, at asylansøgerne ikke bliver brugt som billig arbejdskraft til en lavere hyre end den, andre får. Sker det, vil det være en udnyttelse af mennesker i en vanskelig situation, men det vil også være med til at gøre fastansattes arbejdsvilkår usikre, fordi arbejdsgiverne kan spille de to grupper ansatte ud mod hinanden. Derfor er det klart, at vi fra Enhedslisten knytter sådan et forslag sammen med, at ansættelse ikke sker på usolidariske vilkår.

Vi er altså positive over for forslaget og vil støtte det.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er til gengæld ikke positive over for forslaget. Vi kan ikke støtte forslaget.

Jeg lyttede meget nøje til, hvad det var, indenrigsministeren sagde, og jeg må sige, at en lang række af de argumenter, der blev brugt dér, også er de argumenter, som jeg vil benytte mig af.

Jeg tror ikke, at forslaget her er helt gennemtænkt. Jeg kan godt se, at der ligger en idé i det, nogle intentioner i det, men jeg tror ikke, at forslagsstilleren har tænkt tanken helt til ende. Hvis man gør det, så har forslaget alt andet lige også en række negative konsekvenser.

De negative konsekvenser kan, som nogle ordførere har været inde på, være, at asylansøgere, som begynder at komme i beskæftigelse og får en tilknytning til det danske samfund, måske alligevel får afslag på deres ansøgning, og hvad så?

Jeg synes også, at man skal tage den vinkel med, der hedder, at der alt andet lige vil være nogle, som vil udnytte den mulighed, nogle, som allerede i dag kommer til Danmark og får en kortere arbejdstilladelse i typisk tre måneder eller seks måneder på betingelse af, at de vender tilbage til deres eget land igen. Det gør man f.eks. fra de baltiske lande, det gør man også fra Rusland.

Nogle af de personer vil meget gerne have lov til at blive i Danmark i længere tid, have lov til at arbejde i længere tid, så de kan nå at spare nogle flere penge op. Og det kan jeg godt forstå, for det er rart, når man kommer hjem, at man så har lidt med, så man kan etablere sig. Men det vil ikke være hensigtsmæssigt at indrette lovgivningen sådan, at man næsten opfordrer dem til at søge asyl, vel vidende at de så kan få lov til at blive i Danmark i et antal måneder mere.

Jeg tror, at det vil være langt bedre, om man brugte kræfterne på at få nedbragt sagsbehandlingstiden, for det er jo egentlig det, der er problemet. Hvis vi ser på det, så er SF's forslag jo kun med til at fjerne nogle af symptomerne, det fjerner ikke problemet, og problemet er den alt for lange sagsbehandlingstid.

Den kan vi så diskutere meget længe: Er det, fordi asylansøgerne bliver ved med at anke deres afslag, og fordi advokater tjener tykt på at vejlede dem i at føre deres sager videre – selv om de har fået afslag, så anker de videre – eller er det systemet, som er for langsomt i sin sagsbehandling? Det kan diskuteres, og det er for-

mentlig på begge sider dér, man kan finde noget at holde fast i. Det er der ingen tvivl om.

Jeg tror, at det, man skulle gøre, var at få fjernet årsagen i stedet for kun at gå ind og bearbejde symptomerne. Det ville være langt bedre.

Så er der ingen tvivl om, at vi også i Fremskridtspartiet naturligvis har støttet ethvert initiativ til, at ikke alene asylansøgere, men også dem, der har fået asyl, hjælper til i centrene med vedligeholdelse, rengøring, madlavning osv., osv. Og det synes jeg da også godt at man kunne udbygge mere, end det er i dag.

Jeg tror så også, at hvis det er sådan, at det her forslag skulle gå hen at blive vedtaget, vil der ikke gå ret lang tid, før man vil komme med et nyt krav fra SF's side og sige: Jamen når nu de må arbejde i Danmark, så er vi også nødt til at gøre en indsats for, at de rent faktisk kan arbejde i Danmark.

Det, vi jo ser, er, at selv de udlændinge, som har fået opholdstilladelse, har svært ved at finde arbejde. Det gør man så en del for at prøve på at løse. Hvis denne gruppe, som ligger i asylansøgningsfasen, får lov til at arbejde, vil der jo ikke gå lang tid, før man med statistikken i hånden kan sige: Det er alt, alt for få af dem, der overhovedet kan få et arbejde, nu må vi gøre en indsats for, at de også reelt kan få et arbejde, at de ikke bare har lov til at arbejde, men at de rent faktisk også får et arbejde. Det bliver jo så bare det næste krav, der bliver stillet, og derfor er det her et forslag, som ikke slutter her.

Men altså konkluderende: Vi er i Fremskridtspartiet grundlæggende imod den her ordning, og vi mener, at der skal arbejdes på at fjerne årsagen til problemet i stedet for kun at se på nogle af symptomerne.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Nu er vi snart nødt til at høre, hvad det er for nogle sager, hvor man kan anke og anke og anke og anke og dermed trække sagen ud. Er hr. Tom Behnke ikke bekendt med, at der er noget, der hedder den åbenlyst grundløse procedure, som de baltere, som hr. Tom Behnke omtalte, vil komme ind under? Det er den ene ting. Den anden ting er: Også hr. Tom Behnke sagde, at han var enig i mange af de ting, som indenrigsministeren kom med, og jeg kunne forførelig godt tænke mig, om det blev uddybet lidt. Handler det f.eks. også om de etniske minoriteters mulighed for at få arbejde, dem, der har opholdstilladelse, dem, der måske oven i

købet er danske statsborgere? Er det den bekymring, som indenrigsministeren udtrykte, som hr. Tom Behnke også deler, eller hvilken ting er det? Indenrigsministeren sagde jo ganske mange ting i sit oplæg.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bliver altså også nødt til at bede hr. Tom Behnke gennemgå det der omfattende ankesystem, som der angiveligt skulle være, for jeg kender det ikke helt.

Det, som nogle gange gør det lidt mærkeligt at deltage i de her debatter, er, at der er gennemført så mange stramninger på flygtningeområdet i løbet af de sidste syv-otte år, så end ikke de, der kræver stramningerne, kan følge med i, hvor mange der er blevet gennemført, og derfor står de gang på gang heroppe og taler om en lovgivning, der var engang, men som ikke er længere.

Jeg ved ikke, om ikke hr. Tom Behnke kunne forklare lidt mere præcist, hvad det egentlig er, han mener?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg deler også indenrigsministerens bekymring i forhold til beskæftigelsessituationen for de udlændinge, som er i Danmark med henblik på at blive her resten af deres liv og også i de kommende generationer, og også for de udlændinge, der har opnået dansk statsborgerskab og dermed er blevet danskere. De har nemlig svært ved at finde beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Hovedsageligt hører man jo, at det er, fordi de har et andet efternavn eller et udenlandsk klingende navn. Der kan være mange årsager til det.

Løsningen, tror jeg, ligger i en holdningsændring i den danske befolkning, og jeg føler faktisk, at den er på vej. Jeg synes, at jeg flere og flere steder oplever, at danske arbejdsgivere, som prøver at tage en udlænding, finder ud af, at det var egentlig alle tiders, og så bliver ved med at gøre det og måske endda udvider deres stab ved at ansætte nogle udlændinge.

Jeg tror ikke på, at løsningen findes ved, at vi her i Folketinget laver lovgivning om det, laver kvotesystemer, laver tilskudssystemer, og med lovgivningen i hånden går ud og motiverer til det. Jeg tror, det er bedre, at man laver en generel holdningsmæssig ændring i befolkningen,

og den holdningsmæssige ændring rækker jo langt bredere end debatten her i dag.

I forhold til ankesystemet er det jo sådan, at når man søger i første omgang, er det Udlændingestyrelsen, der behandler ens sag, og afslaget dér kan jo så alt efter, hvad det er for en type afslag, vi taler om, enten gå til Flygtninge-nævnet eller til Dansk Flygtningehjælp og tilbage til Flygtningenævnet, og så har vi så indenrigsministerens mulighed for at give humanitære opholdstilladelser. Så der er jo altså muligheden for, at når man har fået afslag og er utilfreds med det, så kan man anke den afgørelse.

Selv SF og Enhedslisten må da være klar over, at et afslag kan ankes.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jo, men spørgsmålet er jo ikke, om en afgørelse kan ankes. Det er jo normal praksis i hele vores system, at selvfølgelig kan afgørelser ankes. Hvis man er blevet dømt i byretten, så kan man gå til landsretten og endda til Højesteret. Sådan er det, og sådan er det også i flygtningesager. Hvis Udlændingestyrelsen har truffet en afgørelse, o.k., så går den videre til Flygtningenævnet. Det er klart, og under specielle omstændigheder kan man gå videre til indenrigsministeren. Der skal altså være nogle specielle omstændigheder, for at man kan gøre det.

Men det er jo ikke det samme, som at man kan anke gang efter gang, og at advokater kan blive rige på det, og det var det, hr. Tom Behnke sagde i fuldstændig forlængelse af det, hr. Bendt Bendtsen fra Det Konservative Folkeparti sagde. Det er rigtigt, at engang var det anderledes. Men sådan er det altså ikke længere. Det er en fuldstændig normal procedure på linje med, hvad man har alle andre steder i samfundet, hvor der træffes afgørelser.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Der er jo ingen grund til at blive ved med at diskutere det, vi er enige om. Forskellen ligger jo så i, at vi fra Fremskridtspartiets side har den opfattelse, at Udlændingestyrelsen skal træffe afgørelsen, færdig, og at det, der hedder Flygtningenævnet og Dansk Flygtningehjælp, specielt Dansk Flygtningehjælp og deres vetoret, skal fjernes. Det er vores klare opfattelse.

Vi har den opfattelse, at Udlændingestyrelsen er kompetent til at behandle disse ansøgninger, og vi er af den opfattelse, at når Udlændinge-

styrelsen har truffet en beslutning, så er det den beslutning, der er truffet. Vi kunne godt lave, og det vil vi gerne i Fremskridtspartiet være med til, den ventil, der hedder, at man kunne søge indenrigsministeren, som man kan i dag, om humanitær opholdstilladelse. Det skulle ikke skille os ad, hvis det er det, der skal til for at få sådan et forslag igennem.

Men vores udgangspunkt er, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelserne, og deres afgørelser er endelige.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu forstår jeg så det dér »gang efter gang efter gang«. Det er altså én gang, man kan anke én gang. Det er problemet.

Men jeg synes, det er interessant, og jeg vil næsten opfordre hr. Tom Behnke til at fremkomme med forslaget, at vi også på det her område får et forslag, der går ud på, at det, man i alle andre sammenhænge opfatter som en fuldstændig normal rettighed, nemlig at hvis der bliver lavet en afgørelse, så er der et sted, man kan anke den, ikke efter Fremskridtspartiets opfattelse skal gælde flygtninge.

Jeg synes, det er interessant. Jeg synes, det er godt at få det frem og få det diskuteret. Jeg siger, at det ligger bare i fuldstændig forlængelse af den linje, som ikke bare Fremskridtspartiet, men en række partier har fremført, og som vi selvfølgelig er uenige i.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Forslaget har været fremsat, og jeg er glad for opfordringen; vi skal gerne genfremsætte det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget positiv over for SF's beslutningsforslag. Det er vi, fordi der er utrolig mange asylansøgere, der menneskeligt set nærmest går bankerot i asylcentre på grund af manglende beskæftigelse; mennesker som har gode kvalifikationer og ressourcer, som kan være til stor nytte i vort samfund. Det kan de ikke mindst være på asylcentre, men de kunne måske også være det ude i erhvervslivet, hvis de fik mulighed for at få den arbejdstilladelse, som SF altså foreslår, at de skal have jævnfør deres beslutningsforslag.

Jeg er glad for, at debatten her i dag også har sat fokus på, tror jeg, et flertals ønske om, at asylansøgerne i asylcentre i højere grad skal have tilbud om at forpligtes til at arbejde. Det vil jeg godt tage med her, for det synes jeg faktisk er et positivt udkomme af den debat, som vi har haft i dag, og det er også et aspekt, som vi fra Kristeligt Folkepartis side meget gerne vil gå nærmere ind på under udvalgsbehandlingen.

Men når det gælder selve forslaget her i dag, så er vi altså positive over for det. Jeg synes, at man kan diskutere tidspunktet for, hvornår arbejdstilladelsen skal udstedes, om det er det tidspunkt, hvor ansøgningen om asyl bliver realitetsbehandlet, hvad SF's beslutningsforslag lægger op til. Men det er en ting, som selvfølgelig skal afklares i forhold til de praktiske problemer, der kan være ved forslaget, som indenrigsministeren også har været inde på, og som man selvfølgelig ikke helt kan negligere.

Men jeg synes, at det dobbelte sigte, der er med SF's beslutningsforslag: Både at forstærke asylsøgenes muligheder for integration også senere, hvis de skulle få opholdstilladelse i Danmark, og så at forstærke muligheden for at vende styrket, havde jeg nær sagt, tilbage til hjemlandet, hvis man får afvist sin ansøgning om asyl – taler for at betræde den vej, som SF her har foreslået. Derfor vil Kristeligt Folkeparti gå absolut positivt ind i den udvalgsbehandling, som nu forestår.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal starte med at sige, at vi har overvejet meget grundigt, hvor præcist det var godt at formulere det her forslag, for i vores øjne er det vigtigere, at der bliver gennemført noget, der bare går et skridt i den rigtige retning, frem for at det har lige præcis nøjagtig den udformning, som vi måske i SF kunne ønske os allerbedst.

Så vi vil meget gerne være med til, at man f.eks. kigger på, om det skal være efter 1 år eller efter ½ år eller noget andet, hvis det er det, som kan give det flertal, der skal til for at få taget et initiativ i den her retning.

Jeg forstår godt fru Dorte Bennedsen, hvad angår det her med den gode samvittighed; nogle gange så holder man nogle taler, og der kommer ikke noget ud af det. Men jeg synes, at det,

det her forslag prøver at gøre, er at give folk noget, de faktisk skriger efter. Jeg vil anbefale fru Dorte Bennedsen og også uden sammenligning i øvrigt ordføreren for Dansk Folkeparti at læse i Berlingske Tidende i dag om en højt uddannet person, som har siddet i ganske lang tid og ventet på at få asyl. Han er ingeniør og kan ikke få noget. Drømmen er at få lov til dog at komme i gang med noget, der ligner en rigtig tilværelse. På den måde giver man mennesker en chance, man giver mennesker et håb.

Der er jo ingen af os, der har glæde af knækkede folk, heller ikke hvis de skal afvises. Jeg vil så sige specielt til hr. Henrik Svane fra Det Radikale Venstre, at vi har jo heller ingen glæde af at isolere folk og bringe dem i en situation, hvor de ikke er til glæde for nogen, heller ikke hvis de vender hjem til deres eget hjemland.

Det er jo ikke til at vide, om det her forslag vil få den effekt, hvis det bliver gennemført, at folk rent faktisk får arbejde. Jeg har sagt tidligere, at jeg er enig i, at der er problemer med det her, men det viser sig jo, at flere af de folk, der søger asyl, faktisk er folk, der har en god uddannelse med sig, og i den tid, der går, medens deres sager bliver behandlet, bliver deres uddannelse uaktuel, den bliver forældet, de bliver ude af stand til at anvende den. Og når de engang enten får asyl eller skal vende tilbage, står vi med nogle mennesker, der engang havde noget, som vi har været med til at tage fra dem gennem vores isolation af dem.

Hr. Bendt Bendtsen spurgte mig, om jeg er enig i, at flygtningepolitikken skal koordineres i EU. Jeg kan ikke helt se sammenhængen med beslutningsforslaget her, men jeg vil sige både ja og nej til det, for der er da dele, som jeg synes, man skal arbejde sammen om på EU-niveau. Men der er nogle ting, som jeg synes bærer i den forkerte retning, som hvis man f.eks. forhindrer Danmark i selv at bestemme sin visumpolitik, og vi kan se, at der burde være mulighed for at lempe visumtvangen til områder, hvor folk vil få brug for at flygte fra.

I øvrigt giver det et problem også omkring byrdefordelingen, hvis man med byrdefordelingen så senere hen vil kræve, at vi får en ensartet behandling og dermed også får problemer i forhold til FN's flygtningekonvention. Dem skulle vi jo nødig have flere af.

Så er jeg i virkeligheden enig i det, hr. Tom Behnke sagde, at det her er symptombehandling, det er ikke behandling af det egentlige problem. Det egentlige problem er den lange

sagsbehandlingstid, det er jeg helt enig i, men hvis jeg nu har ondt i hovedet, og det er fordi, jeg har en eller anden sygdom, så er det dog rart, at jeg kan få lov at spise en aspirin, indtil jeg kan blive behandlet endeligt for min sygdom, så jeg ikke går rundt og bliver handicappet totalt af det, som er den egentlige sygdom.

Og det er præcis den situation, vi står i her. Vi risikerer med vores ønske om først og fremmest at gøre det bedste at blive det godes fjende. Og det gode var jo, at man kunne få en mulighed for en nogenlunde tilværelse også i de år, der går, mens man venter.

Så er jeg også meget enig i en anden ting, som flere ordførere har været inde på, at vi har et ganske stort problem, som det her forslag slet ikke berører, nemlig de folk, der har fået opholdstilladelse og har svært ved at få arbejde, og også de folk, der har dansk indfødsret og taler dansk og er født og opvokset og uddannet i Danmark, men har en anden etnisk baggrund end dansk, som ikke kan få arbejde. Jeg håber selvfølgelig, at den meget positive holdning, der er i forhold til den problemstilling, vil smitte af, når SF om kort tid fremsætter et forslag om etnisk ligestilling på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg i øvrigt takke for den meget pæne behandling, forslaget har fået, og håbe på en god udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har ganske rigtig ikke læst Berlingeren i dag, men jeg kan glimrende forestille mig, at den højt uddannede ingeniør har et eneste ønske på denne grønne klode, det er at kunne få lov at få et job. Til gengæld læste jeg Berlingske Tidende i søndags, og der var tale om en læge, der var færdig om et halvt år, og der var tale om en teknisk uddannet, jeg har glemt, hvad det var for en uddannelse, fuldstændig perfekt dansktalende – de kunne ikke få job.

Jeg har det ligesom hr. Søren Søndergaard, der nogle gange har måttet konstatere, at der er noget, han ikke forstår. Og jeg forstår ikke, hvad det er, der får fru Pernille Frahm til at tro, at arbejdsgivere, som ikke vil tage den dansktalende læge eller den dansktalende teknisk uddannede, vil stå i kø for at tage mennesker ind, nok så højtuddannede, som ikke taler dansk, og hvor de kan risikere, at de må afskedige dem i løbet af en måned eller to eller tre, fordi asylsagen endte med et afslag.

Jeg mener, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at jeg tror på, at det her er velmenende, men det er lidt til ære for, at vi altid gerne vil gøre et eller andet godt, og så gør vi dette her. Det giver ikke nogen direkte effekter.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg har læst den artikel, som fru Pernille Frahm henviser til, i Berlingske Tidende i dag, og jeg vil gerne spørge fru Pernille Frahm: Hvis det her forslag nu blev gennemført, og man forestillede sig, at den pågældende ægyptiske ingeniør fik et arbejde, mens han var asylsøger, og han efter 14 dage fik et afslag, tror fru Pernille Frahm så, at det håb, som SF gerne vil give disse mennesker, er et godt håb at give, hvis man ser en sådan konsekvens, at han 14 dage efter, at han får det arbejde, skal sendes ud af landet?

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi meget skeptiske over for, at asylsøgere, der ikke har fået afklaret deres asylbehandling, skal have lov til at have en række af de her job, som SF lægger op til. Vi synes, det er i orden, at man kan udføre job på asylcentrene, og vi kunne måske også godt forestille os, at der kunne være nogle undervisningsopgaver, som asylsøgere kunne overtage på asylcentrene, men vi mener altså ikke, at man vil være i stand til at bestride job uden for det område, også på grund af sprogkrav og andet.

Det er jo mange gange et af de problemer, vi har, når vi snakker med SF om udlændingepolitikken, at vi tit og ofte oplever, at SF bagefter, hvis de har fået forslag vedtaget, der medfører en liberalisering, f.eks. på det her område med hensyn til at have job som asylsøger, kommer og siger: Jamen nu har de pågældende job, og de er på vej til at fungere fint, nu skal de pågældende have permanent opholdstilladelse, altså have asyl. Og der er det, jeg siger, at den kammer over.

Derfor vil jeg godt spørge SF her afslutningsvis: Vil SF garantere, at asylsøgere ikke efterfølgende, hvis de får lov til at få de her job, ikke efterfølgende får permanent opholdstilladelse og asyl?

Pernille Frahm (SF):

Det sidste har jeg ganske svært ved at garantere hr. Peter Skaarup, for det er jo op til asylproceduren at afgøre. Det er jo op til vores myndig-

heder at afgøre, om de kan få opholdstilladelse eller ej. Det er ikke i min magt at bestemme, om de her folk skal have opholdstilladelse eller ej.

Jeg tror nok, hr. Peter Skaarup spurgte, om jeg ville kræve, at de skulle have det. Der er da nogle sager, vil jeg sige, hvor SF er uenige i den vurdering, som Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet har, når de går ud i en kampagne for, at folk kan få asyl, selv om de pågældende har fået afslag; det kan da ikke nægtes. Men med hensyn til, om det skulle have en sammenhæng specielt med, om folk har arbejde eller ikke har arbejde, kan jeg parallelisere i et svar til hr. Henrik Svane, som spørger: Hvad sker der, hvis man får arbejde og så får afslag 14 dage efter? Mit svar er: Ja, men hvad sker der, hvis man får en kæreste eller en ven og får afslag 14 dage efter? Min pointe er, at den argumentation kun har gyldighed, hvis man vil isolere mennesker fra det omgivende samfund. Ellers har den jo ingen mening, for man får præcis den samme tilknytning ved at få en ven eller en kæreste.

Fru Dorte Bennedsen mener ikke, at disse mennesker nogen sinde vil få en chance for at få et arbejde, og at ingen vil ansætte dem, og det mener hr. Peter Skaarup i øvrigt heller ikke. Men jeg forstår ikke, hvorfor vi skal stille os på de arbejdsgiveres side, som ikke vil ansætte dem, og sige, at fordi ingen vil ansætte dem, skal de heller ikke have lov til at forsøge. Det må sådan set være deres egen sag senere hen, om der er nogle, der vil ansætte dem, for det vil skal give dem, er jo ikke en garanti for, at de får arbejde, men en ret til at forsøge, en ret til at begynde at kigge i annoncer, en ret til at begynde at gennemforske de muligheder, der er.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil bare afslutningsvis sige, at nu er vi jo ude på skråplanet, sådan som jeg ser det, hvis SF altså har magt til at få forslaget gennemført, og der er flertal for det her i Folketinget; det håber vi ikke der er. Men hvis der er det, kan vi altså ikke få nogen garanti for, at et nyt argument for at få asyl ikke vil være, at nu har man altså job i Danmark og kan begynde at klare sig selv, osv. osv. Det vil medføre et skråplan, hvor der vil blive en ny mulighed for at få asyl, selv om man egentlig ikke er berettiget til det, og derfor vil jeg meget gerne advare mod forslaget.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Selv om det nok ikke er kutyme, når det er et forslag, jeg ikke selv har fremsat, tager jeg ordet endnu en gang.

Der er flere af ordførerne, der har henvist til behandlingstiden i Udlændingestyrelsen og i Flygtningeævnet. Vi har jo, som det også er nævnt af flere, gjort meget for at nedbringe den tid mest muligt, og det siger jeg, vel vidende at det er et gennemsnitstal, når jeg siger 5-6 måneder, og desværre er der altså nogle eksempler på sager, hvor det varer betydelig længere.

Også Dublinkonventionen har været nævnt. Nu er vi jo ikke alene bestemmende over, hvor hurtigt et land, som vi sender en besked til, skal svare os, og derfor er det måske et nyt aspekt, som jeg tror, udvalget skal se lidt på, især af hensyn til Røde Kors, som har den meget krævende opgave at give de mennesker en menneskelig tilværelse i den tid, de skal være her.

Jeg vil dog sige, at jeg tror, man skal koncentrere sig meget om, som jeg sagde i min indledning, at se på de opgaver, som Røde Kors og Udlændingestyrelsen er i stand til i dag på frivillig basis at give disse asylansøgere. De må for min skyld gerne, som det sker et sted eller to i København, medvirke til humanitært arbejde i organisationer, for det tror jeg er nyttigt.

Det tredje, jeg vil sige, er, at jeg synes, det er glædeligt, at flere har kommenteret det, jeg tog med, men som ikke direkte har med det her at gøre: at vi koncentrerer vores arbejde om at få dem, der har fået asyl, og dem, som er kommet her til landet og har en arbejdsløshedsprocent, der er tre-fire gange højere end danskernes, sat i arbejde. Jeg siger ikke, det skal være et lovgivningsinitiativ, men jeg medvirker i hvert fald både som minister og privatperson gerne til det arbejde. Det bliver nemlig et problem for både dem og det danske samfund, hvis vi ikke gør en aktiv indsats, hvad enten vi er offentligt eller privat ansat.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Til hr. Peter Skaarup: Nu er det jo desværre sådan, at for tiden har SF ikke mere indflydelse i det danske Folketing med hensyn til mandater,

end Dansk Folkeparti har, så selv om forslaget her bliver gennemført, betyder det jo ikke, at SF straks får magt, som vi har agt, til at ændre åbenlyst grundløs-procedurer og asylprocedurer og alle mulige andre procedurer.

Men jeg vil endnu en gang gerne slå fast, at der er problemer i den asylbehandling, vi har her i landet. Der er folk, der bliver udvist, selv om de ikke burde have været det, og det vil vi fortsat gøre noget ved, uanset om forslaget bliver vedtaget eller ej. Det ændrer ikke vores holdning til, hvem der burde have ophold her i landet, og hvem der ikke burde have det. Om forslaget bliver vedtaget eller ej ændrer ikke vores synspunkter, så er det slået fast.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 26. februar 1999, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 15.46